

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/22/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615205918
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3615205918.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a členov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o maloletú G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, v konaní zastúpenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky D. F., trvale bytom C., K. G. XXX/XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou Navrat & Oslanec, s.r.o., so sídlom Tomášikova 5/B, Bratislava, IČO : 47 237 945, a otca H. R., trvale bytom D. O. č. XXX, o návrhu matky na zníženie výživného k maloletej, na odvolanie matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 27. januára 2016, č.k. 2P/145/2015-48, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu Partizánske č.k. 5P/49/2013-79 z 05.12.2013 v časti úpravy výšky vyživovacej povinnosti matky k maloletej tak, že súd znížil výživné matky k maloletej G. R., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 300 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne, ktorú je matka povinná platiť vždy vopred do 15. dňa v mesiaci k rukám otca maloletej s účinnosťou od 30.11.2015. Vo zvyšnej časti návrh zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 5P/49/2013-79 z 05.12.2013, právoplatným dňa 14.01.2014 súd zveril maloletú G. do osobnej starostlivosti otca s účinnosťou od 01.12.2013 určil vyživovaciu povinnosť matky k maloletej vo výške 300 eur mesačne s účinnosťou od 01.12.2013. V čase poslednej úpravy výživného bola maloletá v osobnej celodennej starostlivosti otca, ten býval s maloletou u svojich rodičov, rodičovský príspevok poberala matka tá ho odovzdávala otcovi, kupovala dieťaťu oblečenie. Otec maloletej bol nezamestnaný. Matka maloletej uviedla, že pracuje v Rakúsku ako upratovačka v hoteli s príjmom 1480 eur netto, potvrdenie o príjme od zamestnávateľa nepredložila, otec maloletej v konaní poukazoval na skutočnosť, že príjem matky maloletej pochádzal z prostitúcie. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1P/36/2014-187 zo dňa 11.9.2015, právoplatným dňa 13.10.2015 súd zamietol návrh matky maloletej na zmenu výchovného prostredia maloletej a zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky. V súdnom konaní matka maloletej uviedla, že od 01.05.2014 pracuje v Cassavea Capital so sídlom v Bratislave v pozícii manažér nákupca, v máji 2014 mala príjem 630 eur, pracovnú zmluvu má na dobu neurčitú. Pracuje z domu z ul. Gen. Svobodu č. 977/46, Partizánske, pracuje cez internet, asi dva krát do týždňa chodí na pracovnú cestu do Bratislavy. Uviedla, že podľa udania otca sa má živiť prostitúciou, nevie ako sa fotky, ktoré otec predložil súdu dostali na internet, keďže je fotomodelka, pričom však uviedla, že fotky na č.i. 26 sú jej fotky, je tam vyobrazená. Od februára 2014 je na Slovensku v Partizánskom, a do februára 2014 bola v Bratislave. Od novembra 2013 do februára 2014 bola vedená vo VVG Agency ako hosteska, modelka, s

miestom výkonu práce v Bratislave. Od augusta 2013 do novembra 2013 bola v Rakúsku, tam bola ako chyžná v hoteli, bola to brigáda. V budúcnosti už na takúto brigádu nebude chodiť, vtedy tam musela chodiť, lebo jej otec maloletej vyčítal, že nemajú peniaze. Otec pred tunajším súdom dňa 20.06.2014 uviedol, že matka maloletej sa živila prostitúciou pričom je stále je v ponuke na jednej rakúskej stránke, jedná sa o podnik, ktorý ponúka slečny na sexuálne služby. Č.l. 26, ktoré súdu doložil je stále aktuálne, matka je tam vedená pod menom Sára. Podľa potvrdenia ÚPSVaR Partizánske zo dňa 17.10.2014 na č.l. 9 a z 23.12.2015 na č.l. 20 bola matka maloletej v dobe od 21.02.2014 do 09.09.2014 v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Otec maloletej bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 16.01.2015 do 01.12.2015. Podľa odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni na č.l. 13 a správy spoločnosti biGG s.r.o. so sídlom v Banskej Bystrici na č.l. 22-29 z 11.01.2016 je matka maloletej v uvedenej spoločnosti zamestnaná ako náporová občasná čašníčka v kaviarni v Partizánskom. V mesiaci 12/2015 odpracovala za 3 dni spolu 10 hodín s čistou mzdou 17,89 eur, v mesiaci 11/2015 odpracovala za 10 dní 30 hodín s čistou mzdou 53,66 eur, za mesiac 10/2015 odpracovala za 22 dní 5 hodín s čistou mzdou 8,56 eur, za mesiac 9/2015 odpracovala za 20 dní 5 hodín s čistou mzdou 8,56 eur, za mesiac 07/2015 odpracovala za 23 dní 3 hodiny s čistou mzdou 5,14 eur a za mesiac 6/2015 odpracovala za 10 dní 10 hodín s čistou mzdou 17,11 eur.

Podľa správy o šetrení pomerov v rodine maloletej zo dňa 18.01.2016 na č.l. 30 maloletá navštevuje materskú školu D. O., navštevuje kurz Anglického jazyka, tanečný kurz, je zdravá. Otec maloletej od 11.01.2016 pracuje vo firme Ladicky s.r.o. so sídlom malé Uherce. Spoločne s maloletou býva v 4-izbovom rodinnom dome, kde svojim rodičom na bývanie neprispieva. Maloletej hradí pobyt v materskej škole v sume 6 eur mesačne, stravu v sume cca 21 eur mesačne, jednorazovo zaplatil hygienické potreby v sume 10 eur, kurz angličtiny 9 eur štvrťročne, tanečný kurz v sume 25 eur štvrťročne. Pomery na strane matky sa nepodarilo prešetriť.

Podľa dohody o pracovnej činnosti zo dňa 17.06.2015 matka maloletej pracuje v spoločnosti biGG s.r.o. so sídlom Hronská 129, Banská Bystrica na pozícii čašníčka, na dobu určitú do 31.12.2015. Odmena za vykonanú prácu je dohodnutá na sumu 145 eur brutto, dohodnutý pracovný čas maximálne 10 hod týždenne.

Podľa pokladničných dokladov predložených matkou na č.l. 36-38 táto zakúpila v mesiaci január detské oblečenie, obuv, detské omaľovánky, potraviny, potravinové doplnky, hračky a detskú bižutériu v sume 177,86 eur.

Podľa lustrácie Sociálnej poisťovne predloženej kolíznym opatrovníkom na č.l. 39, je matka maloletej stále evidovaná ako zamestnanec spol. biGG s.r.o. Podľa čestného vyhlásenia na č.l. 40 matka býva v spoločnej domácnosti so Slavomírou Pigovou.

Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti rodičov k maloletej na strane maloletého dieťaťa nedošlo k podstatnej zmene pomerov, náklady na jeho výživu sa zvýšili len primerane veku, dieťa je zdravé, na záujmové aktivity dieťaťa nie sú vynakladané mimoriadne výdavky. Majetkové pomery na strane otca sa zlepšili, hoci len počnúc januárom 2016 odkedy je zamestnaný, je však potrebné uviesť, že v období po dosiahnutí troch rokov dieťaťa mal možnosť otec maloletého vyvinúť snahu zamestnať sa.

Hodnotiac zmenu majetkových pomerov matky maloletej od poslednej úpravy výšky výživného, súd musel vychádzať z ustanovenia § 75 ods. 1 druhej vety Zákona o rodine. Je zrejmé, že súd v dobe poslednej úpravy výšky výživného vychádzal z príjmu matky vo výške 1480 eur. Už v tom čase však súd vychádzal len z tvrdení matky maloletej, pričom žiadnym spôsobom hodnoverne nepreukázala kde pracovala a aký bol jej skutočný príjem v určitom časovom období. Jej vyjadrenia, že pracovala ako chyžná nekorešpondujú tak s jej vyjadrením na pojednávaní v tejto veci kde napokon uviedla, že pracovala v nočnom klube, tiež sa nejavia pravdivé v spojitosti s fotodokumentáciou v spise sp. zn. 1P/36/2014 a tvrdeniami otca v súdnych konaniach, že sa živila po neznámu dobu prostitúciou. Rovnako si protirečí aj vo vyjadreniach v tomto konaní, keď v návrhu uvádza, že bola od 21.02.2014 do 09.09.2014 nezamestnaná, no vo výpovedi vo veci sp. zn. 1P/36/2014 uvádzala, že pracuje vo firme jej priateľa Cassavea Capital a pričom mala dosiahnuť príjem 400-630 eur mesačne. Ako sama uviedla, že z evidencie uchádzačov o zamestnanie bola vyradená pre nespoluprácu. Nepreukázala ani, z akého dôvodu ukončila pracovný pomer v spoločnosti Cassavea Capital a vzdala sa tak príjmu zo

zamestnania. Za situácie, že už v tomto období bola zamestnaná v spoločnosti jej priateľa, ktorý ju živí aj v súčasnosti, pričom aj spoločnosť biGG s.r.o. je previazaná s jeho osobou sa javí ako účelové aj tvrdenie, že je odkázaná len na príjem náporovej čašníčky ako sama uvádza vo výške cca 145 eur mesačne čo opäť nekorešponduje s oficiálne vykázaným príjmom. V spojitosti s jej vyjadrením o pravidelnom nákupe oblečenia, hračiek a pod. dcére v sume cca 100-150 eur mesačne, pri životnom štandarde matky maloletej, poukazujúc na nezanedbateľné náklady na jej vlastné živobytie a životný štýl, má súd jednak za to, že matka maloletej nepreukázala svoje skutočné príjmy, vzdala sa výhodnejšieho zamestnania, neprejavuje snahu riadne a overiteľne sa zamestnať a napokon, že jej životná úroveň vôbec nezodpovedá jej dosiahnutému príjmu a to dlhodobo a je tak nepomerne vyššia ako by z príjmu cca 145 eur bolo možné. Napokon sama matka maloletej pripustila že jej práca na riadny pracovný čas za 300 eur mesačne nevyhovuje, pričom pokiaľ sa s dcérou stretáva len cez víkendy neobstojí argument, o časovej tiesni. Tiež je zrejmé, že matka maloletej má prostriedky na nákup vecí pre dcéru, hoci na výživné zasiela aj to nepravidelne sumu cca 20 eur.

Súd mal však za to, že návrh matky je sčasti dôvodný, vo zvyšnej ho zamietol. Za preukázaného skutkového stavu mal súd za to, že pokiaľ matka maloletej dosahovala príjem zodpovedajúci sume 1480 eur mesačne, išlo o prácu v zahraničí, a zrejme nie z činnosti, ktorej vzdanie sa by malo byť súdom sankcionované ako nedôvodné. Tiež však je potrebné uviesť, že matka maloletej nevedela preukázať z akého dôvodu sa vzdala zamestnania z ktorého už v mieste bydliska mala príjem cca 600 eur mesačne, pričom má súd za to, že takýto príjem vie dosiahnuť, o to viac, že má stále rovnakú možnosť sa zamestnať pokiaľ by o to prejavila záujem. Súd tak vychádzal z predpokladaného dosiahnutého príjmu cca 600 eur pri zrejme nízkych výdavkoch, ktoré musí zo svojho príjmu hradiť sama. Je totiž zrejmé, že jej náklady na živobytie a životný štýl - životnú úroveň, hradí jej blízka osoba. Hoci táto nie je povinná ju živiť, napomáha jej dosiahnuť životnú úroveň, na ktorú má nárok aj dieťa. Z uvedeného dôvodu súd vyživovaciu povinnosť primerane znížil na sumu 200 eur mesačne, pretože je zrejmé, že matka maloletej hoci vo vlastnej rézii takéto prostriedky na maloletú vynakladá, avšak z dôvodov známych len im dvom, a z hľadiska významu vyživovacej povinnosti dôvodov nepodstatných, otcovi maloletej na výživné maloletej nepoukazuje. Súd znížil výživné len od času podania návrhu a to z dôvodu, že hoci aj je možné výživné znížiť už od doby zmeny pomerov, malo by sa analogicky aplikovať ustanovenie § 77 ods. 1 Zákona o rodine, teda malo by ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa o to viac, že znižovanie vyživovacej povinnosti je vždy v neprospech maloletého dieťaťa. Skutočnosť, že matka maloletého nenavrholo zníženie vyživovacej povinnosti už skôr, či zmenila pôvodný návrh vo veci sp. zn. 1P/36/2014, nevie preukázať dôvod straty výhodnejšieho zamestnania, dôvod prečo sa o zamestnanie zodpovedajúce jej súčasnej životnej úrovni neuchádza, a celkovo dlhodobá nepreskúmateľnosť financovania skutočnej životnej úrovne matky, ktorú svojimi rozpornými tvrdeniami matka maloletej opisovala nie len v tomto súdnom konaní, nie je podľa názoru okolností hodná osobitného zreteľa na prospech matky a v neprospech dieťaťa odôvodňujúca zníženie výživného ku dátumu doposiaľ nepreukázanej straty zamestnania v cudzine. S poukazom na odôvodnenie vyššie je však dôvodné primerané zníženie výšky vyživovacej povinnosti odo dňa podania návrhu teda od 30.11.2015, s poukazom na to že pri sume 200 eur mesačne sú popri základných potrebách dieťaťa hradené aj potreby charakterizujúce vyšší štandard životnej úrovne dieťaťa.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, keďže žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie matka maloletej, ktorá žiadala, aby odvolací súd rozsudok v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti otca (mala na mysli asi matky) k maloletým deťom zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, respektíve aby zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že určí vyživovaciu povinnosť vzhľadom na príjem matky a výdavky na mal. dieťa v zmysle návrhu matky, ako aj vzhľadom na dôvody hodné osobitného zreteľa. V odvolaní uviedla, že súd nedostatočne posúdil pomery, a to hlavne náklady na maloleté dieťa. Táto skutočnosť je však základnou skutočnosťou, z ktorej musí súd vychádzať pri určení vyživovacej povinnosti, a rovnako tak aj pri konaní o návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti. Je absolútne neprijateľné, že súd môže rozhodnúť vo veci len na základe nepreukázaných skutočností, príjmov, bez akejkoľvek opory v zákone, ale aj v skutkových okolnostiach, a rodič, ktorý má povinnosť platiť výživné nemá možnosť napraviť také rozhodnutie ani po niekoľkých rokoch. Má za to, že takéto nesprávne rozhodnutie súdu vo veci je aj dôvodom osobitného zreteľa pre určenie zníženého výživného počnúc 21.2.2014, z čoho vyplýva, že práve na základe rozhodnutia súdu a neprimerane vysokej úpravy výživného nebola schopná prispievať na výživu mal., nakoľko to jej pomery

nedovoľovali a neodrážali skutočný stav a jej príjem, ako ani výdavky na mal. Rovnako tak poukázala aj na právnu úpravu týkajúcu sa výživného, podľa ktorej je potrebné vychádzať z preukázaných výdavkov na dieťa, a nie je možné túto skutočnosť prekročiť a výživné tak bezdôvodne navýšiť. Okrem toho v zmysle ustanovení Zákona o rodine § 62 ods. 3 sú povinní sa podieľať obaja rodičia, a teda aj otec mal. Súd pritom stanovil vyživovaciu povinnosť opätovne neprimerane vysoko. Otec mal. však nepreukázal ani základné náklady na maloletú. Sám nemá takmer žiadne náklady na bývanie, pričom predmetný príjem otca je značne vyšší ako jej majetkové pomery. Má však za to, že bežné náklady na maloletú predstavujú značne nižšiu sumu ako je stanovená výška výživného, a to aj po jej znížení v predmetnom rozhodnutí. Predmetná výška výživného tak ani po úprave nie je stanovená v súlade so zákonom, ale hlavne v súlade s nákladmi na mal. Má tak za to, že súd v predmetnej veci rozhodol arbitrárne, keď nie je jasné, z čoho vychádzal pri určení výšky výživného, keď ani otec nepreukázal žiadnym spôsobom náklady a ich výšku na maloletú, a predmetné nežiadal preukázať ani súd. Preukázané a preukázateľné náklady na mal. tak predstavujú po prepočítaní sumu 48,33 eur. Ďalej poukázala na ustálenú prax a komentáre k Zákonom o rodine, pričom takéto určenie výšky nákladov na dieťa je smerodajné, lebo súčasná právna úprava neumožňuje priznanie výživného vo vyššie výške ako sú preukázané náklady na dieťa. Samozrejme vie a má prehľad o výdavkoch a nákladoch na maloletú. Je jasné, že strava, aj oblečenie niečo stojí. Ale aj keby počítali s týmito nákladmi, odhliadnuc od reálnej situácie, kde otec mal. nekupuje ani oblečenie pre maloletú, ani nemusí kupovať stravu, nakoľko sa nachádza stále u rodičov, predmetné náklady na mal. by reálne mohli predstavovať cca 120 eur mesačne v priemere vzhľadom na vek mal. a vzhľadom na jej stravovanie v škôlke. Pri rozdelení tejto sumy na základe povinnosti obidvoch rodičov podieľať sa na výchove a výžive mal., tak dospejeme k sume, ktorú žiadala v samotnom návrhu. Súd aj v predmetnom rozhodnutí len potvrdil, že oblečenie v rámci jej možností a jej záujmu, ale hlavne za pomoci a z finančných prostriedkov jej priateľa, kupovala ona a nie otec maloletej. Skutkový stav je tak absolútne iný a výdavky na maloletú, ak pravidelne uhrádza oblečenie ona, nemôžu byť súčasťou výživného. Rovnako tak nie je ani z rozhodnutia jasné z akých nákladov na maloletú súd pri rozhodnutí a rozhodovaní vychádzal a aké sú reálne náklady na maloletú; ako súd posúdil príjem otca, keď žiadne výdavky otca v konaní preukázané neboli - nebol preukázaný žiadny výdavok v súvislosti s ubytovaním u rodičov, ale ani iné výdavky, ktoré by boli dôležité pre rozhodnutie vo veci s tým, že otec je tak schopný prispievať značne vyššou mierou ako ona; ako súd posúdil a z čoho vychádzal pri určení vyživovacej povinnosti z hľadiska jej príjmu, pričom v tejto záležitosti opakovane odkazoval na dary od priateľa v súvislosti s oblečením a pod.. Pritom jej príjem zo závislej činnosti bol v konaní preukázaný - a nebolo preukázané, že by akýmkoľvek spôsobom mala nejaký vedľajší alebo iný príjem, ani nebolo preukázané, že by sa vzdala výhodnejšieho zamestnania, nesprávne bolo rovnako určené, že je schopná dosahovať príjem 600 eur ešte z predchádzajúceho konania, pričom v konaní bol príjem 600 eur len 1 mesiac. Ďalej poukázala na Zákon o rodine - Komentár s judikatúrou - Pavelková, B., Kubíčková, G., Čečotová, V., str. 206. Bez akéhokoľvek relevantného odôvodnenia súd ani neuviedol, prečo neakceptoval skutočnosť, že bola zamestnaná v rámci svojich možností. Nie je rovnako ani pravdou, že by nechcela pracovať, nakoľko v konaní predložila Dohodu o pracovnej činnosti, keď pracovala za mzdu vo výške 145 eur, čo bolo v konaní preukázané. Arbitrárne a bez akéhokoľvek preukázania skutočností rozhodoval súd v napádanom rozhodnutí aj v prípade odôvodnenia rozhodnutia - str. 5 a 6 napádaného rozhodnutia. Odkazuje pritom najmä na skutočnosť, že jej životný štandard je nepomerne vyšší ako jej príjem, ako aj vzhľadom na oblečenie, ktoré kupuje maloletej. Ako bolo povedané aj v predmetnom konaní, tieto v skutočnosti zabezpečuje jej súčasný priateľ, a sú darmi. Takéto dary nie je možné považovať za akýkoľvek príjem a už vôbec nie za nejaký štandard, na ktorom by sa malo podieľať aj maloleté dieťa. Nie je ani spoločníčkou a ani konateľkou v spoločnosti, ani iný príjem nemá, nedosahuje, nepodniká. Zároveň poukázala na komentár k ustanoveniu § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Ak už súd v napádannej veci chcel vychádzať z reálnych pomerov a z predchádzajúceho rozhodnutia, nemal opätovne urobiť chybu, ktorú vyčítal súdu pred tým, a to, že vychádzal len z jednomesačného príjmu - a to 600 eur za mesiac máj 2014, pričom v priemere zarábala sumu 400 eur mesačne. V tejto súvislosti je absolútne nepochopiteľné, že súd bral do úvahy skutočnosť, že je vedená proti nej exekúcia, ktorú inicioval otec, a absolútne tieto skutočnosti nezohľadnil pri rozhodovaní. Prečo, ak by mala na to prostriedky, by ostávala dobrovoľne v situácii, že má zablokované všetky účty a ešte k tomu jej hrozí aj trestné stíhanie. Rovnako tak v súčasnosti je vedená v evidencii Žiadateľov o zamestnanie na úrade práce, soc. vecí a rodiny, nemá tak v súčasnosti žiadny príjem, aj keď sa snaží zamestnať, aby mohla prispievať, avšak nie je a ani v dohľadnej dobe to nebude možné do takej miery, aby bola schopná platiť 300 eur a ani 200 eur výživné na maloletú. Je tak evidentné, že vzhľadom na uvedené skutočnosti sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktorým je strata zamestnania, ako aj skutočnosť, že nikdy podmienky, ako boli určené súdom v prvom rozhodnutí neboli a neexistovali, a teda aj súdom stanovené

výživné tak nemalo oporu v reálnom skutkovom základe a v skutočnostiach výšky príjmov, výdavkov na maloletú. Dôvody hodné osobitného zreteľa a dôvodnosť návrhu na zníženie od 21.2.2014 tak jasne vidí v tomto dôvode. Rovnako je nepochopiteľná argumentácia súdu na str. 6 rozhodnutia, že nemala záujem zmeniť rozhodnutie/respektíve prečo nepodala návrh skôr. Od januára 2014, kedy bolo právoplatné prvé rozhodnutie sp. zn. 5P/49/2013 - ešte v marci toho istého roku podala na ten istý súd návrh, ktorým sa domáhala zmeny rozhodnutia, a rovnako tak aj zmeny v prípade výživného a vyživovacej povinnosti, sp. zn. 1P/36/2014. Predmetné konanie trvalo až do septembra roku 2015, keď súd návrh zamietol. Rovnako tak má každý účastník konania právo na riadne odôvodnené súdne rozhodnutie ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie garantované Ústavou Slovenskej republiky. Skutočnosť, že riadne odôvodnenie rozhodnutia v občianskom súdnom konaní je imanentnou súčasťou spravodlivého súdneho procesu opakovane vo svojich rozhodnutiach konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky a Ústavný súd Slovenskej republiky. Ďalej poukázala na § 120 ods. 2 OSP, § 81 ods. 1 OSP. V súvislosti s rozhodnutím súdu prvého stupňa súhlasí s argumentáciou súdu, že je potrebné upraviť výšku výživného a znížiť tak stanovenú úpravu. Rovnako súhlasí s argumentáciou súdu, že predchádzajúce rozhodnutie súdu, ktorým bola určená príliš vysoká vyživovacia povinnosť len na základe neoverených skutočností zo strany súdu je neprijateľná, a je potrebné ju zmeniť. Zároveň však má za to, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, práve na základe tejto skutočnosti, že súd v predmetnej veci nerozhodol v predchádzajúcom rozhodnutí správne. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, je presvedčená, že napadnuté rozhodnutia súdu rozhodne nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, v ktorom uviedol, že doporučuje prehodnotiť skutočnosti, ktoré uvádza matky v odvolaní a na základe toho rozhodnúť.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci vykonal dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča, v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, uvedených v ust. § 62 Zákona o rodine.

Základnými kritériami na určenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (ust. § 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine), s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V prípade, ak súd zistí významnú zmenu v pomeroch rodičov alebo detí, zmení existujúcu úpravu výživného, a to v rozsahu, ktorá zodpovedá kritériám podľa ust. § 62, resp. § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Preskúmaním veci bolo zistené, že súd prvého stupňa v predmetnej veci riadne zistil skutkový stav veci, nebol dôvod na opakovanie už vykonaného dokazovania (§ 213 ods. 3 O.s.p.), ani na jeho doplnenie podľa ust. § 213 ods. 4, 5 O.s.p. Z obsahu spisu vyplýva, že vyživovacia povinnosť matky voči maloletej bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 5P/49/2013-79 z 05.12.2013, právoplatným dňa 14.01.2014 ktorým súd zveril maloletú Scarlet do osobnej starostlivosti otca s účinnosťou od 01.12.2013 a určil vyživovaciu povinnosť matky k maloletej vo výške 300 eur mesačne s účinnosťou od 01.12.2013. V čase citovaného rozhodnutia bola maloletá v osobnej celodennej starostlivosti otca, ten býval s maloletou u svojich rodičov, rodičovský príspevok poberala

matka tá ho odovzdávala otcovi, kupovala dieťaťu oblečenie. Otec maloletej bol nezamestnaný. Matka maloletej uviedla, že pracuje v Rakúsku ako upratovačka v hoteli s príjmom 1480 eur netto, potvrdenie o príjme od zamestnávateľa nepredložila.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1P/36/2014-187 zo dňa 11.9.2015, právoplatným dňa 13.10.2015 súd zamietol návrh matky maloletej na zmenu výchovného prostredia maloletej a zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky. V ptedmetnom súdnom konaní matka maloletej uviedla, že od 01.05.2014 pracuje v Cassavea Capital so sídlom v Bratislave v pozícii manažér nákupca, v máji 2014 mala príjem 630 eur, pracovnú zmluvu má na dobu neurčitú.

Podľa potvrdenia ÚPSVaR Partizánske zo dňa 17.10.2014 a z 23.12.2015 vyplýva, že matka maloletej bola v dobe od 21.02.2014 do 09.09.2014 v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Otec maloletej bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 16.01.2015 do 01.12.2015.

Z odpovede na lustráciu v Sociálnej poisťovni a správy spoločnosti biGG s.r.o. so sídlom v Banskej Bystrici z 11.01.2016 ďalej vyplýva, že matka maloletej je v uvedenej spoločnosti zamestnaná ako náporová občasná čašníčka v kaviarni v Partizánskom. V mesiaci 12/2015 odpracovala za 3 dni spolu 10 hodín s čistou mzdou 17,89 eur, v mesiaci 11/2015 odpracovala za 10 dní 30 hodín s čistou mzdou 53,66 eur, za mesiac 10/2015 odpracovala za 22 dní 5 hodín s čistou mzdou 8,56 eur, za mesiac 9/2015 odpracovala za 20 dní 5 hodín s čistou mzdou 8,56 eur, za mesiac 07/2015 odpracovala za 23 dní 3 hodiny s čistou mzdou 5,14 eur a za mesiac 6/2015 odpracovala za 10 dní 10 hodín s čistou mzdou 17,11 eur.

Zo správy o šetrení pomerov v rodine maloletej zo dňa 18.01.2016 je zrejmé, že maloletá navštevuje materskú školu Veľké Uherce, navštevuje kurz Anglického jazyka, tanečný kurz, je zdravá. Otec maloletej od 11.01.2016 pracuje vo firme Ladicky s.r.o. so sídlom malé Uherce.

Podľa dohody o pracovnej činnosti zo dňa 17.06.2015 matka maloletej pracovala v spoločnosti biGG s.r.o. so sídlom Hronská 129, Banská Bystrica na pozícii čašníčka, na dobu určitú do 31.12.2015. Odmena za vykonanú prácu bola dohodnutá na sumu 145 eur brutto, dohodnutý pracovný čas maximálne 10 hod týždenne.

Otec maloletej na pojednávaní pred súdom prvého stupňa uviedol, že od 11.01.2016 pracuje pre spoločnosť Ladicky, s.r.o. ako predavač, je zamestnaný na dobu určitú, jeho príjem v hrubom je cca 490 eur mesačne.

Matka maloletej na pojednávaní pred súdom prvého stupňa uviedla, že pre spoločnosti Bigg, s.r.o už reálne nepracuje, neukončila však dohodu o pracovnej činnosti, bola sa zaevidovať ako uchádzač o zamestnanie dňa 20.01.2016.

Z uvedeného je zrejmé, že preukázateľne došlo k zmene pomerov od poslednej úpravy výživného na strane všetkých účastníkov konania, a to tak u maloletej, ktorá je vekovo staršia ako i u oboch rodičov. Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa potom správne dospel k záveru, že návrh matky na zníženie výživného je čiastočne dôvodný. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa mal i odvolací súd za preukázané, že na strane maloletého dieťaťa nedošlo však k podstatnej zmene pomerov, nakoľko náklady na jeho výživu sa zvýšili len primerane veku, dieťa je zdravé, na záujmové aktivity dieťaťa nie sú vynakladané mimoriadne výdavky. Majetkové pomery na strane otca sa zlepšili, hoci len počnúc januárom 2016 odkedy je zamestnaný. Pri hodnotení zmeny majetkových pomerov na strane matky maloletej od poslednej úpravy výšky výživného, súd prvého stupňa správne vychádzal z ustanovenia § 75 ods. 1 druhej vety Zákona o rodine. Odvolací súd mal rovnako za preukázané, že v dobe poslednej úpravy výšky výživného súd vychádzal z príjmu matky vo výške 1480 eur, pričom už v tom čase však súd vychádzal len z tvrdení matky maloletej, pritom matka mal. žiadnym spôsobom hodnoverne nepreukázala kde pracovala a aký bol jej skutočný príjem v určitom časovom období. Jej vyjadrenia, že pracovala ako chyžná nekorešponujú tak s jej vyjadrením na pojednávaní v tejto veci kde napokon uviedla, že pracovala v nočnom klube. Rovnako si protirečí aj vo vyjadreniach v tomto konaní, keď v návrhu uvádza, že bola od 21.02.2014 do 09.09.2014 nezamestnaná, no vo výpovedi vo veci sp. zn. 1P/36/2014 uvádzala, že pracuje vo firme jej priateľa Cassavea Capital a pričom mala dosiahnuť príjem 630 eur za mesiac máj. Ako sama uviedla z evidencie uchádzačov o zamestnanie pritom bola vyradená pre nespokojnosť. Rovnako ani nepreukázala, z akého dôvodu ukončila pracovný pomer v

spoločnosti Cassavea Capital a vzdala sa tak príjmu zo zamestnania. Za situácie, že už v tomto období bola zamestnaná v spoločnosti jej priateľa, ktorý ju živí aj v súčasnosti, pričom aj spoločnosť biGG s.r.o. je previazaná s jeho osobou sa aj odvolaciemu súdi javí ako účelové aj tvrdenie, že je odkázaná len na príjem náporovej čašníčky ako sama uvádza vo výške cca 145 eur mesačne čo opäť nekorešponduje s oficiálne vykázaným príjmom. Odvolací súd mal vzhľadom na vyššie uvedené za to, že matka maloletej nepreukázala svoje skutočné príjmy, vzdala sa výhodnejšieho zamestnania, neprejavuje snahu riadne a overiteľne sa zamestnať.

Odvolací súd mal však zhodne so súdom prvého stupňa za to, že návrh matky je sčasti dôvodný. Za preukázaného skutkového stavu mal aj odvolací súd za to, že pokiaľ matka maloletej dosahovala príjem zodpovedajúci sume 1480 eur mesačne, išlo o prácu v zahraničí, a zrejme nie z činnosti, ktorej vzdanie sa by malo byť súdom sankcionované ako nedôvodné. Odvolací súd však zdôrazňuje, tak ako už uviedol i súd prvého stupňa, že matka maloletej nevedela preukázať z akého dôvodu sa vzdala zamestnania, z ktorého už v mieste bydliska mala príjem cca 600 eur mesačne, i keď za jeden mesiac ako namieta v odvolaní, pričom aj odvolací súd má za to, že takýto príjem vie dosiahnuť, o to viac, že má stále rovnakú možnosť sa zamestnať pokiaľ by o to prejavila záujem. Súd prvého stupňa tak správne vychádzal z predpokladaného dosiahnutého príjmu cca 600 eur pri zrejme nízkych výdavkoch, ktoré musí zo svojho príjmu hradiť sama. Je totiž zrejmé, že jej náklady na živobytie a životný štýl - životnú úroveň, hradí jej blízka osoba. Hoci táto nie je povinná ju živiť, napomáha jej dosiahnuť životnú úroveň, na ktorú má nárok aj dieťa. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa správne vyživovaciu povinnosť primerane znížil na sumu 200 eur mesačne a to od času podania návrhu, nakoľko v prejednávanej veci neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa o to viac, že znižovanie vyživovacej povinnosti je vždy v neprospech maloletého dieťaťa. Skutočnosť, že matka maloletého nenavrholo zníženie vyživovacej povinnosti už skôr, či zmenila pôvodný návrh vo veci sp. zn. 1P/36/2014, nevie preukázať dôvod straty výhodnejšieho zamestnania, dôvod prečo sa o zamestnanie zodpovedajúce jej súčasnej životnej úrovni neuchádza, a celkovo dlhodobá nepreskúmateľnosť financovania skutočnej životnej úrovne matky, ktorú svojimi rozpornými tvrdeniami matka maloletej opisovala nie len v tomto súdnom konaní, nie je ani podľa názoru odvolacieho okolnosť hodná osobitného zreteľa na prospech matky a v neprospech dieťaťa odôvodňujúca zníženie výživného ku dátumu doposiaľ nepreukázanej straty zamestnania v cudzine.

K námietke matky uvádzanej v odvolaní, že od januára 2014, kedy bolo právoplatné prvé rozhodnutie sp. zn. 5P/49/2013,- ešte v marci toho istého roku podala na ten istý súd návrh, ktorým sa domáhala zmeny rozhodnutia, a rovnako tak aj zmeny v prípade výživného a vyživovacej povinnosti, sp. zn. 1P/36/2014, odvolací súd uvádza, že túto nepovažuje za opodstatnenú, nakoľko matka v predmetnom konaní zmenila návrh a žiadala zveriť malolťu do svojej starostlivosti a na pôvodnom návrhu na zníženie výživného netrvala, pričom odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa nepodala.

Čo sa týka ďalšej námietky matky mal. uvádzanej v odvolaní, že predmetná výška výživného tak ani po úprave nie je stanovená v súlade so zákonom, ale hlavne v súlade s nákladmi na mal., odvolací súd uvádza, že vyššie citované ustanovenie umožňuje zmeniť pôvodné rozhodnutie o výživnom pre maloleté dieťa, ak dôjde k zmene pomerov na strane dieťaťa alebo na strane jeho rodičov, pričom k tomu, aby mohla byť zmena uskutočnená, je potrebné porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného v dobe skoršieho i nového rozhodnutia, pričom v dobe skoršieho rozhodnutia, kedy bola upravená vyživovacia povinnosť matky voči maloletej vo výške 300 eur, maloletá bola vekovo mladšia, pričom v súčasnosti dokonca náklady na jej výživu vzrástli, nakoľko je vekovo staršia, a keďže matka v predmetnom konaní výšku výživného nenamietala- odvolanie voči rozsudku nepodala, a keďže v dobe terajšieho rozhodovania na strane maloletého dieťaťa nedošlo k podstatnej zmene pomerov, nakoľko náklady na jeho výživu sa zvýšili len primerane veku, potom súd prvého stupňa sa správne zameral na to, či k výraznej zmene pomerov došlo na strane rodičov maloletého dieťaťa.

Na záver odvolací súd uvádza, že matka maloletej je bez zdravotných ťažkostí, je v produktívnom veku, má isté schopnosti, teda je nepochybne v jej možnostiach a schopnostiach, aby si našla prácu buď vo svojom odbore, alebo v inom odbore v mieste bydliska alebo v inom regióne, ktorá jej zabezpečí dostatočný príjem na to, aby mohla platiť určené výživné. Skutočnosť, že podľa vyjadrenia matky je jej finančná situácia zlá, sama o sebe nemôže zakladať dôvod na zníženie výživného v takej výške ako navrhovala, bez preukázania faktickej snahy povinného rodiča nájsť si prácu, a to prípadne aj mimo svoj odbor a mimo miesta svojho trvalého bydliska. Obrana matky, že nie je schopná platiť výživné v určenej

výške, sa odvolaciemu súdu javila ako účelová, pretože pokiaľ by jej finančná situácia bola taká ako tvrdí, bolo by v jej záujme vynaložiť čo najväčšie úsilie, aby mala vyššie príjmy.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd námietky matky uvádzané v odvolaní považoval za neopodstatnené a preto rozsudok prvostupňového súdu, ktorým primerane znížil výživné matky k maloletej G. zo sumy 300 eur na 200 eur mesačne odo dňa podania návrhu, teda od 30.11.2015, ako správny potvrdil.

Vo zvyšku ako bolo vyššie uvedené v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov neboli priznané trovy odvolacieho konania, nakoľko sa jedná o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.